

Som i Betænkningen over Statsregnskabet for 1920—21 meddelt (Side 229) havde Statsrevisorerne ved Betænkningens Afgivelse ikke modtaget Svar paa Skrivelse af 24. April 1922, hvori man udbad sig en Redegørelse for, i hvilket Omfang den betydelige Merindtægt i Forhold til Budgettet ved Optagelse af Kundgørelser i det nævnte Regnskabsaar var fremkommet som Følge af Forhøjelse af Priserne for saadanne, samt en Specifikation af Udgiften til Tidendens Trykning m. m. med tilhørende Forklaring med Hensyn til Kontoens Overskridelse med næsten 50 pCt.

Under 29. November 1922 henviste Statsrevisorerne hertil og begærede, da det for 1921—22 fremsendte Regnskab ikke var ledsaget af nogen som helst Oplysning, at faa tilstillet Statstidendes fuldstændige Regnskaber for Aarene 1920—21 og 1921—22 med dertil hørende Bilag samt i Original eller bekræftet Afskrift de vedrørende Tidendens Sætning og Trykning samt Levering af Papir afsluttede Kontrakter.

Med Skrivelse af 20. December 1922 og — efter fornyet Henvendelse fra Statsrevisionen — af 13. Februar 1923 har Indenrigsministeriet derefter fremsendt de begærede Regnskaber og Aktstykker, som Statsrevisorerne har gennemgaaet, hvorhos Ministeriet i sidstnævnte Skrivelse bemærker:

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Bedømmelsen af, i hvilket Omfang den stedfundne Forhøjelse af Kundgørelsernes Pris har bevirket en Merindtægt i Forhold til Budgettet for de nævnte Finansaar, skal man anføre, at Budgettet for Finansaaret 1920—21 blev udarbejdet i Sommeren 1919, og at Ministeriet ikke mente ved den fra 1. Februar 1920 stedfundne Forhøjelse af Prisen for Kundgørelserne at have tilstrækkeligt Grundlag for et Ændringsforslag om Indtægtens Forhøjelse til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret 1920—21, saa meget mere som der ikke ved Statstidende har været ført nogen Statistik over Kundgørelsernes Mængde udover den, der bestaar i den daglige Tilførsel i Journalerne af hver enkelt Kundgørelses Linieantal. Og selv om man i Aaret 1920 havde gennemgaaet Journalernes ca. 800 Kolonner for det sidste Finansaar (1919—20) for derigennem at konstatere, hvor stor Indtægten i nævnte Finansaar vilde have været paa Grundlag af den nye Pris, 15 Ø. pr. Millimeter, var noget endeligt Resultat ikke derved fremkommet, idet den i Regnskabet for 1920—21 opførte Indtægt, set i Forhold til den budgetterede, er paavirket af en Række andre Forhold, af hvilke skal nævnes, at saadanne Kundgørelser som Firmaanmeldelser, Foreningsanmeldelser, Registrering af Aktieselskaber m. m. betales efter visse fastsatte Takster og saaledes ikke paavirkes af den foretagne Prisforhøjelse, hvortil kommer den i Aarene umiddelbart efter Krigen stedfundne Stigning i forskellige Arter af Kundgørelser, saasom Tvangsauktioner, Konkursboer m. m. Indtægtsstigningen i 1920—21 skyldes derfor i væsentlig Omfang Stigning i Avertissementernes Mængde. Som af Statsregnskabet for Finansaaret 1921—22 ses, afviger den budgetterede Indtægt i dette Finansaar ikke i tilnærmelsesvis samme Grad fra Regnskabet som for det foregaaende Finansaars Vedkommende.

Statsrevisorerne maa ligesom de to foregaaende Aar paatale den meget betydelige Forskel mellem Bevilling og Regnskab og opfordrer til, at denne søges undgaaet ved Forslag til Tillægsbevillingsloven.

Udvalget slutter sig hertil.

§ 2 H. Hærens Krudtværk. I. Statsrevisorerne har paa Begæring modtaget Særregnskabet for Hærens Krudtværk med Bilag til Gennemgang.

Det fremgaa af Særregnskabet, at der til en Løjtnant og en Sergent for Salg af Handelskrudt til private er udbetalt $1\frac{1}{2}$ pCt. i Provision med 972 Kr. 53 Ø.,